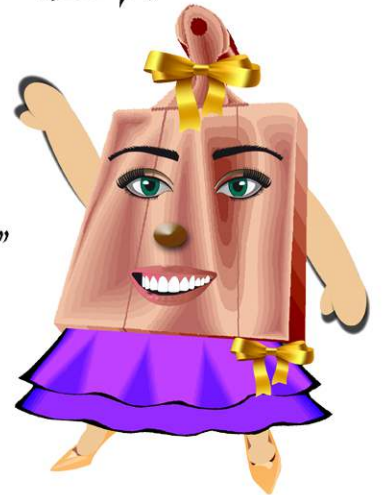

גברת קרש ומר מערוך

דתיה בן דור

יום שלישי בבקר התעוררה גברת קרש
בשעה מאוחרת ואמרה
"היום יהיה לי יום נהדר, היום יש לי חופש.
היום אינני צריכה לעבוד".
קשרה לראשה סרט יפה.
צבעה את השפתיים בריבה אדומה,
צבעה את הלחיים בפודינג ורוד וקראה:
"בוקר טוב חברים מי רוצה לטייל?"
הבוקר נפלא וארצי נהדרת
כל כך מתחשק לי לטבול בכנרת".
אבל אף אחד לא עונה, כולם עסוקים מאד.
הכף בוחשת, הסכין חותכת, הסיר מבשל
המסננת מסננת.

"יהיה לי יום עצוב", חשבה בליבה גברת קרש
והנה היא רואה את גברת פומפיה יוצאת מהארון
ומקפצת לקראתה בשמחה.

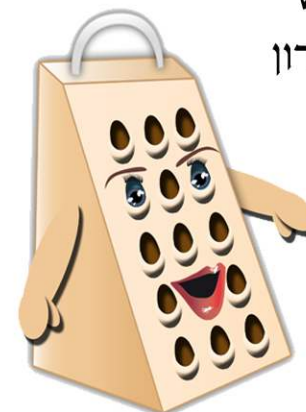
"בוקר טוב, גברת פומפיה, רוצה לטייל?
הבוקר נפלא וארצי נהדרת
כל כך מתחשק לי לטבול בכנרת".

"אין לי זמן, אין לי פנאי, לא שמעת?
לא ידעת? היום מטגנים לביבות במטבח
ואיך יהיו לביבות אם אני אלך לטייל?
מי ירסק תפוחי אדמה? והלכה לדרכה..."
"יהיה לי יום עצוב מאד, עצוב מאד".

חשבה בליבה גברת קרש.

והנה היא רואה את מר מחבת יורד מעל המדף
וצועד לקראתה במרץ.

מר מחבת, מר מחבת, רוצה לטייל?
הבוקר נפלא וארצי נהדרת,
כל כך מתחשק לי לטבול בכנרת".

"אין לי זמן, אין לי פנאי יש לי עבודה רבה,
לא ידעת? לא שמעת? היום מטגנים במטבח לביבות
ואיך יהיו לביבות אם אני אלך לטייל? מי יטגן?
והלך לדרכו..."

"יהיה לי יום עצוב מאד", חשבה בליבה גברת קרש.
והנה היא רואה את מר תרוד יוצא מן המגירה
ורץ לקראתה בקלילות.

"בוקר טוב, מר תרוד, רוצה לטייל?"

הבוקר נפלא וארצי נהדרת,

כל כך מתחשק לי לטבול בכנרת".

"אין לי זמן, אין לי פנאי, לא שמעת?
לא ידעת? היום מטגנים במטבח לביבות
ואיך יהיו לביבות, אם אני אלך לטייל?"
ורץ לו הלאה.

"יהיה לי יום עצוב מאד, עצוב מאד
עצוב מאד".

חשבה בליבה גברת קרש.

והנה היא רואה את מר מערוך

מתגלגל לעברה לאט, לאט.

"בוקר טוב מר מערוך, למה אינך ממהר?"
"וכי למה עלי למהר?"

"לא שמעת? לא ידעת? היום מטגנים לביבות במטבח.

מהר! כולם כבר הגיעו כולם כבר עובדים".

"גברת קרש נחמדה, מה לי ולהכנת לביבות?

לביבות זה לא העסק שלי,

וחוץ מזה היום יש לי חופש ואני לא ממהר לשום מקום".
"רוצה לטייל?"

הבוקר נפלא וארצי נהדרת,

כל כך מתחשק לי לטבול בכנרת".

"בשמחה רבה ובחפץ לב גברת נחמדה!"

ומיד שילבו זרועות ויצאו לדרך.

מענין מה יקרה בערב, כשיחזרו רעבים

אך מאושרים

האם ימצאו לביבות או פירורים...

